

Det ojämlika faderskapet

Att barnlösheten är högre bland män än bland kvinnor är välbekant, men inte lika känt är att barnlösheten bland män har ökat på senare år medan den har minskat något bland kvinnor. Samtidigt pekar tidigare studier på att de flesta individer önskar få barn någon gång i livet. Barnlösheten är således till övervägande del ofrivillig. I den här artikeln ger vi en översikt av kunskapsläget vad gäller manlig barnlöshet utifrån samhällsvetenskapliga studier och beskriver de barnlösa männen i fråga om utbildning, inkomst och sysselsättning. Vi pekar också ut några viktiga kunskapsluckor.

Sverige framhålls ofta som ett föregångsland när det gäller jämställdhet mellan kvinnor och män men som läsaren av detta nummer kan konstatera har glorian sina skavanker. I denna artikel uppmärksammar vi en grupp som sällan kommer på tal då vi diskuterar jämställdhet, nämligen de barnlösa männen. Att barnlösheten är högre bland män än bland kvinnor är välbekant, men vad som inte är lika känt är att barnlösheten bland män har ökat på senare år medan den har minskat bland kvinnor. Således var andelen barnlösa vid 45 års ålder 12,5 procent bland kvinnor födda 1950, 14,3 procent bland kvinnor födda 1960 men sjönk till 13,8 procent bland kvinnor födda 1965. Bland män födda 1945 var andelen barnlösa vid 55 års ålder 17,6 procent, men steg till 18,9 procent bland män födda 1950 och till 20,7 procent bland män födda 1955 (SCB 2011). Artikelns syfte är att ge en kort översikt av kunskapsläget vad gäller manlig barnlöshet utifrån samhällsvetenskapliga studier och ge en beskrivning av de barnlösa männen och utvecklingen över tid i fråga om deras utbildning, inkomster och sysselsättning. Vi vill också peka ut några viktiga kunskapsluckor.

1. Vad vet vi om de barnlösa männen?

En första fråga är i vilken utsträckning barnlösheten är frivillig. Det är inte mycket som tyder på det. Tvärtom är att någon gång få barn en viktig del av livet för de flesta människor. En överväldigande majoritet av såväl kvinnor som män uppger sålunda att de vill ha barn någon gång i livet. Till exempel svarade mer än 90 procent av kvinnor födda 1969 som var barnlösa vid 23 års ålder att de ville ha barn i framtiden medan motsvarande andel bland män födda 1964 som var barnlösa vid 28 års ålder uppgick till drygt 80 procent (Hoem 1995). När det gäller den huvudsakliga anledningen till barnlösheten angav 60 procent av de barnlösa männen i åldrarna 36–40 år att de

ANNE BOSCHINI OCH MARIANNE SUNDSTRÖM

Anne Boschini är docent i nationalekonomi vid Institutet för social forskning, Stockholms universitet. anne.boschini@sofi.su.se

Marianne Sundström är professor i arbetsmarknadskunskap vid Institutet för social forskning, Stockholms universitet. marianne.sundstrom@sofi.su.se

saknade lämplig partner (Schytt m fl 2014). Internationella studier tyder vidare på att andelen frivilligt barnlösa bland de barnlösa männen endast uppgår till omkring tio procent i de flesta europeiska länder (Hakim 2005; Miettinen m fl 2015). Ytterligare en omständighet som pekar på att barnlösheten inte är frivillig är att den är väsentligt mer utbredd bland män med låg utbildning och låg disponibel inkomst än bland män med högre utbildning och hög disponibel inkomst, vilka kan förväntas ha större möjligheter att förverkliga sina livsmål. Mer om detta nedan.

Vad vet vi då om de faktorer som ökar risken för barnlöshet bland män? Boschini m fl (2011) har visat att bland män födda 1945–67 är barnlösheten vid 45 års ålder väsentligt högre bland män med låg utbildning än bland dem med högre utbildning. Dessutom har skillnaderna mellan utbildningsgrupperna ökat över kohorterna även om barnlösheten ökat i alla utbildningsgrupper. Intressant nog finner studien en omvänd trend för samma årskullar av kvinnor: Andelen barnlösa vid 45 års ålder är högre bland högutbildade än bland lågutbildade och skillnaderna mellan utbildningsgrupperna har minskat över tid. En annan faktor som ökar risken för barnlöshet bland män är låg inkomst och inkomstens betydelse förefaller ha ökat. Enligt Richter (2016) var andelen barnlösa vid 45 års ålder omkring 28 procent bland män med låg arbetsinkomst födda 1932 men ökade till omkring 41 procent för motsvarande grupp födda 1967. Bland män med högre arbetsinkomster har barnlösheten däremot endast stigit marginellt under denna tid. Det finns således en påtaglig inkomstgradient i mäns barnlöshet.

Ett ämne som behandlats i forskningen är i vilken grad de högre lönerna för män med barn tvärtom beror på att de är fäder, dvs huruvida det finns en så kallad faderskapspremie.¹ Detta problem är i sin tur nära relaterat till frågan om den så kallade giftermålspremien, dvs huruvida giftermål leder till högre löner för män, vilken har behandlats i en relativt omfattande litteratur.² Dessa premier är knepiga att separera och kausalitet är svårt att fastställa eftersom det inte finns några bra instrument varken för barn eller för giftermål. Dock har de flesta forskare som studerat denna fråga funnit att en viss del av lönepremierna förklaras av selektion, dvs att män med högre inkomspotential har större chanser såväl att bli gifta som att bli fäder (se t ex Hodges och Budig 2010).³ Man skulle också kunna uttrycka det som att arbetsgivare och kvinnor värderar samma egenskaper hos män högt. Kunze (2014) har använt norska data för att undersöka denna fråga på ett innovativt sätt. Hon gör en jämförande analys av bröder, särskilt tvillingar, vad gäller inkomster och faderskap. Hennes resultat visar att de bröder som blivit fäder hade högre utbildning och högre arbetsinkomster än de som förblev barnlösa redan innan de blev fäder. En intressant fråga är vad som har störst betydelse för männens möjlighet att bli fäder, utbildning eller inkomst och om det har förändrats över tid.

¹ Se t ex Kunze (2014) för en översikt.

² Se t ex Ginther och Sundström (2010) för en översikt och analys på svenska data.

³ För Sverige har Ginther och Sundström (2010) funnit att nästan hela männens giftermålspremie kunde förklaras av selektion.

Hälsa och livsstil är omständigheter som också förefaller att påverka männens risk att bli barnlösa. Ringbäck Weitoft m fl (2004) har studerat för tidig död bland svenska män som 1990 var 29–54 år och funnit att de långvarigt ensamstående barnlösa männen i många avseenden hade svåra levnadsförhållanden, t ex var de oftare socialbidragstagare. De hade också en kraftigt ökad risk att dö inom en tioårsperiod och särskilt förhöjd risk att dö av yttre våld och missbruk. Forskarna fann också att överdödligheten huvudsakligen berodde på selektion, dvs inte på barnlösheten i sig, eftersom den skattade överrisken minskade då de kontrollerade för hälsa och socioekonomiska faktorer. Det vore onekligen intressant att få mer kunskap om denna selektion. Vilken roll spelar t ex kriminell belastning?

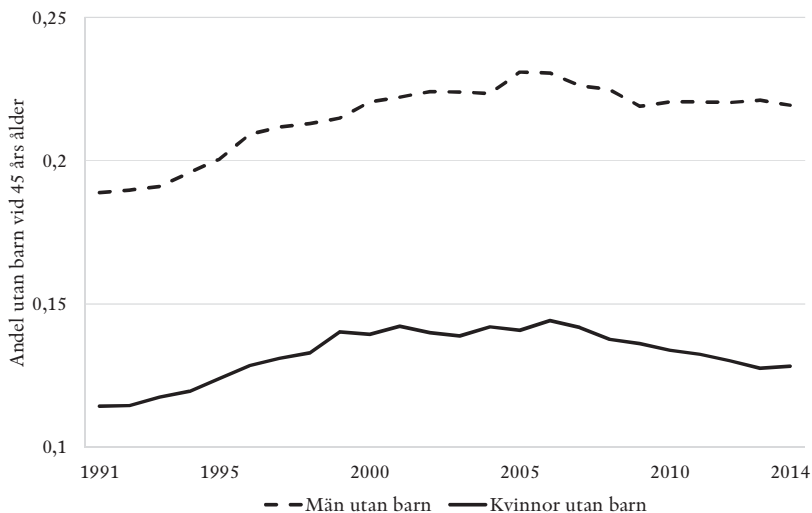
Som tidigare diskuterats, anger en majoritet av de barnlösa männen avsaknad av lämplig partner som det dominerande skälet till barnlösheten. Dessa män tycks således ha haft svårigheter att göra sig gällande på partner-/äktenskapsmarknaden. Det är rimligt att vänta sig att de faktorer vi diskuterat ovan, som utbildning, inkomst och hälsa/livsstil, spelar en viktig roll när det gäller att finna en partner, även om vi ännu vet alltför lite om hur dessa processer ser ut och hur de har utvecklats.

Chudnovskayas studie (2017a) är intressant i detta sammanhang eftersom hon har definierat parbildning som att bli förälder (med en partner) för första gången och analyserar hur parternas utbildningsnivå har förändrats för svenskfödda kvinnor och män med eftergymnasial utbildning (dvs graden av homogami i utbildning) över kohorterna 1940, 1950, 1960 and 1970. Hon finner att medan andelen homogama parbildningar har ökat bland män, har den minskat bland kvinnor. Detta återspeglar att det blivit lättare för män med eftergymnasial utbildning att finna en partner med samma utbildningsnivå, eftersom andelen kvinnor med eftergymnasial utbildning har stigit, men svårare för kvinnor. Bland kvinnor med eftergymnasial utbildning födda 1970 har faktiskt en majoritet bildat par med män som har lägre utbildning. Värt att notera är att hennes resultat pekar på att i de par där kvinnan har högre utbildning än mannen, har männen i genomsnitt högre arbetsinkomster än kvinnorna (Chudnovskaya 2017b). Det tyder på att svaret på den fråga vi ställde ovan om vad som är viktigast för mäns chanser att bli fäder, utbildningsnivå eller inkomst, är inkomst.

2. Data

Vi använder svenska registerdata över kvinnor och män födda i Sverige 1946 till 1969. Uppgiften om föräldraskap avser biologiskt föräldraskap och är hämtad från SCB:s Flergenerationsregister. Arbetsinkomst och utbildning kommer från SCB:s LISA-databas och mäts när individerna är 45 år. Från LISA har vi även information om individen är sysselsatt i november det år han/hon blir 45 år. Arbetsinkomster är mätta i 2010 års priser.

Figur 1
Andel 45-åriga kvinnor och män utan barn 1991–2014

Källa: Egen bearbetning av registerdata från LISA-databasen.

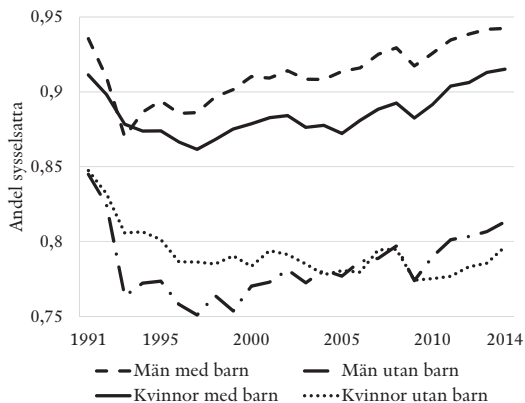
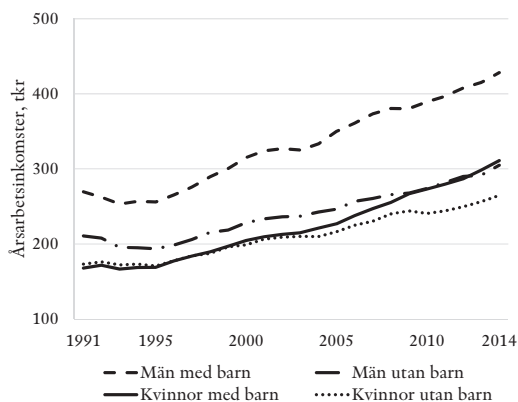
3. Utvecklingen av barnlöshet bland 45-åringar

Figur 1 beskriver den utveckling som diskuterats ovan: Andelen barnlösa vid 45 års ålder har under perioden 1991–2014 ökat bland män men för kvinnor har den sjunkit på senare år. Intressant att notera är att fördelningen av barnlöshet mellan kvinnor och män genomgående har varit skev i alla kohorter födda mellan 1946 och 1969. Av de barnlösa 45-åringarna är ungefär 63 procent män. Detta är ett resultat av att det finns något fler kvinnor än män genomgående i befolkningen och att det är en relativt större andel män än kvinnor som är utan barn. Genom att beskriva utvecklingen för olika undergrupper kan vi belysa bland vilka barnlöshet är mer utbredd och var den har ökat mest.

4. Stark koppling mellan barnlöshet och arbetsinkomst

Om vi börjar med årsarbetsinkomster ser vi i den vänstra panelen i figur 2, inte oväntat, att män som blivit fäder före 45 års ålder har avsevärt högre årsinkomster än barnlösa män och att skillnaden växer över perioden. De barnlösa männen har i sin tur liknande årsinkomster som kvinnor och för de senare kohorterna sammanfaller barnlösa mäns inkomster med inkomsterna för kvinnor med barn. Bland kvinnor är skillnaderna i årsinkomster små mellan de med barn och de utan barn, men kvinnor med barn ser ut att dra ifrån bland dem födda på 1960-talet.

Skillnaderna i årsarbetsinkomst mellan individer med och utan barn beror både på att de utan barn oftare har lägre månadslön och har en lägre

Ann: Sysselsatt är definierat som sysselsatt i november året då individen blir 45 år.
Källa: Egna bearbetningar av registerdata från LISA-databasen.

Figur 2
Årsarbetsinkomster (tusentals kr) respektive sysselsättningsgrad för 45-åriga kvinnor och män efter föräldraskap 1991–2014

sysselsättningsgrad än de med barn.⁴ Speciellt för män är skillnaderna i heltidsekvivalent månadslön stora mellan män med och utan barn till fädernas fördel. Vi kan även konstatera att andelen sysselsatta är väsentligt högre bland män som blivit fäder före 45-års ålder än bland män utan barn – se den högra panelen i figur 2. Mödrar har också klart högre sysselsättningsgrad än kvinnor utan barn. Den genomsnittliga årsarbetsinkomsten för sysselsatta män och kvinnor med och utan barn uppvisar samma mönster som i figur 2 (där även icke-sysselsatta inkluderas).

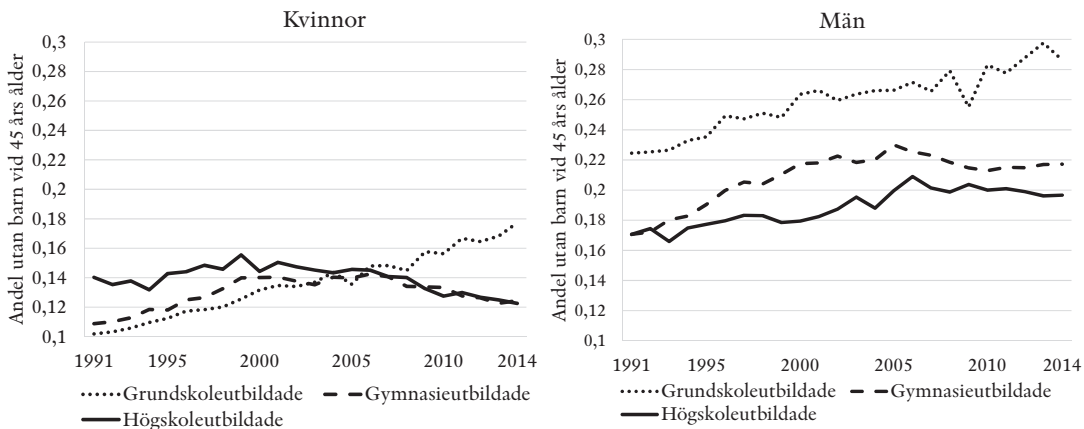
5. Betydande skillnader i barnlöshet inom utbildningsgrupper

Som diskuterats ovan har forskning visat att högutbildade kvinnor i Sverige numera får lika många barn som de med kortare utbildning medan män tenderar att få fler barn ju fler utbildningsår de har och att barnlösheten är högst bland de lågutbildade (Boschini m fl 2011).

I våra data kan vi konstatera att barnlösheten bland män är fortsatt kopplad till utbildningslängd. Barnlösheten har fortsatt att öka bland 45-åriga män med enbart grundskoleutbildning och uppgår till nästan 30 procent bland dem födda 1969. Andelen barnlösa bland män med gymnasieutbildning respektive universitetsutbildning har däremot stabiliserat sig på ca 19 och 22 procent för kohorterna födda på 1960-talet efter att ha ökat från 16 procent för män födda 1946. För kvinnor ser vi ett trendbrott vad gäller utbildningsnivå och barnlöshet. Bland kvinnor födda före 1970 var andelen barnlösa lägst bland dem med enbart grundskola och högst bland dem med högskoleutbildning.

För kvinnor födda efter 1970 observerar vi ett omvänt mönster: Barn-

⁴ Sysselsatt avser sysselsatt i november respektive år enligt SCB:s mätning.

Figur 3
Andel utan barn vid
45 år utifrån utbildningsgrupp och kön
1991-2014

Källa: Egna bearbetningar av registerdata från LISA-databasen.

lösheten bland dem med enbart grundskola har ökat från 10 till nästan 18 procent över perioden vi studerar. För kvinnor med gymnasie- eller högskol utbildning har barnlösheten legat under 15 procent hela perioden och har minskat ytterligare för senare kohorter.

Att notera är att utbildningsfördelningen bland 45-åringar har genomgått stora förändringar i de kohorter vi studerar.⁵ Att andelen barnlösa har ökat dramatiskt bland grundskoleutbildade män (och även kvinnor) beror på att gruppen har blivit mindre och även att det är ett negativt urval av individer, dvs med ofördelaktigt utgångsläge, som inte vidareutbildar sig bortom grundskolan. Tabell 1 visar konsekvenserna av förändringen i utbildningsfördelningen för hur barnlöshet fördelas bland män respektive kvinnor utifrån deras utbildningsnivå för kohorterna 1946, 1957 och 1969.

Utbildningsgruppen med flest barnlösa är de gymnasieutbildade, med hälften av alla barnlösa kvinnor och mer än 60 procent av de barnlösa männen. Figur 3 visar att andelen barnlösa bland män med högst grundskoleutbildning uppgår till nästan 30 procent, men dessa utgör endast 14 procent av alla barnlösa män.

Man kan fråga sig vilken som är den mest oroande utvecklingen bland män i betraktarens ögon: hög andel barnlösa inom en liten utbildningsgrupp (dvs män med högst grundskola) eller att en femtedel är barnlösa bland män i den största utbildningsgruppen (dvs män med högst gymnasieutbildning). För kvinnor är det värt att notera att andelen barnlösa bland de högskoleutbildade har minskat trots att andelen kvinnor med högskoleutbildning har ökat betydligt. Även om nästan 40 procent av alla 45-åriga

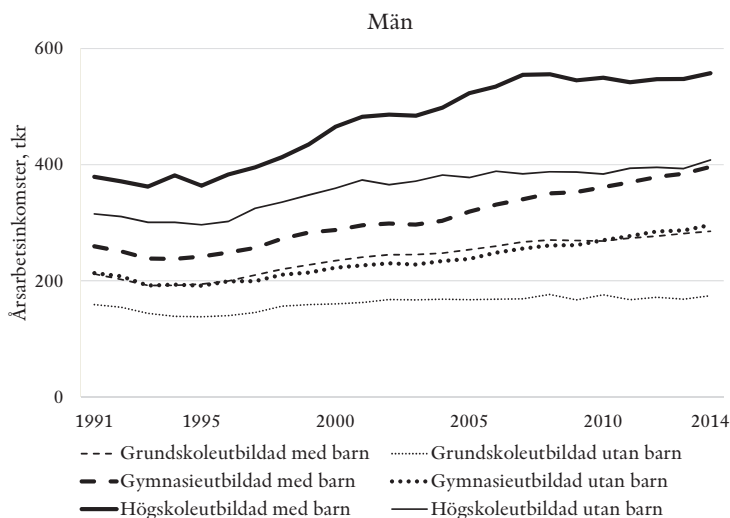
⁵ För kohorterna födda under slutet av 1940-talet har ca 35 procent av männen och kvinnorna endast grundskoleutbildning, medan motsvarande siffra för männen födda 20 år senare är 15 procent och för kvinnorna 10 procent. På motsvarande sätt är andelen med högskol utbildning högre bland kvinnor än bland män födda under slutet av 1940-talet, 26 procent respektive 21 procent, och än mer så för de födda i slutet av 1960-talet, där 40 procent av kvinnorna har högskoleutbildning i förhållande till 25 procent av männen.

	Män			Kvinnor		
	1991 (f 1946)	2002 (f 1957)	2014 (f 1969)	1991 (f 1946)	2002 (f 1957)	2014 (f 1960)
Grundskola	40,4	27,5	14,1	33,8	21,5	12,0
Gymnasium	40,8	55,3	62,7	34,2	43,6	49,8
Högskola	18,8	17,2	23,2	32,0	34,8	38,2
	100	100	100	100	100	100

Tabell 1

Barnlöshet över olika utbildningsgrupper för män respektive kvinnor, procent

Källa: Egna bearbetningar av registerdata från LISA-databasen.

Figur 4

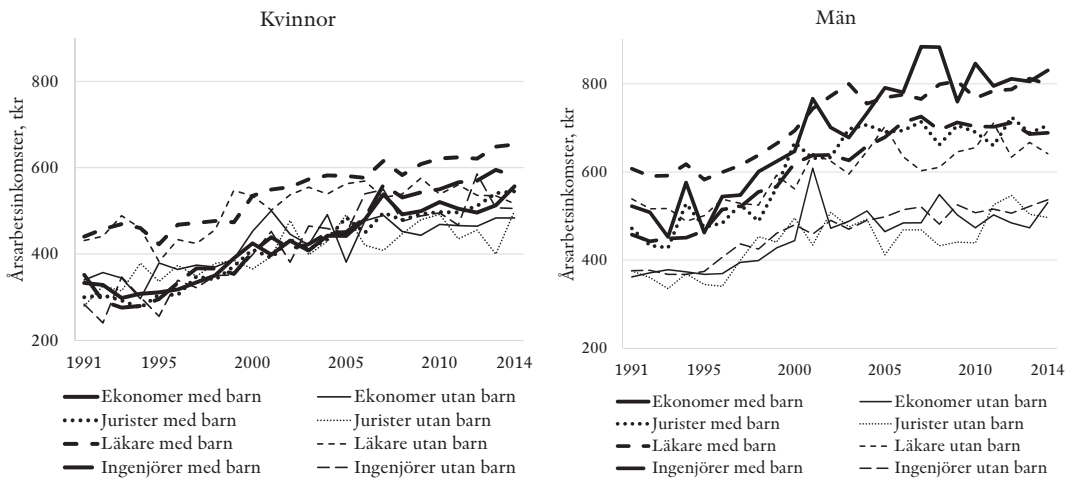
Årsarbetsinkomster för 45-åriga kvinnor och män efter föräldraskap 1991–2014, tusentals kr

Källa: Egna bearbetningar av registerdata från LISA-databasen.

barnlösa kvinnor hade någon universitetsutbildning 2014 jämfört med 32 procent bland dem födda 20 år tidigare, tyder våra data på att det i dag är enklare att förena arbete med att få barn för högt utbildade kvinnor.

6. Stor skillnad i inkomster för individer med och utan barn med samma utbildning

Förutom att barnlösheten varierar starkt mellan olika utbildningsgrupper finner vi att inkomsterna för individer med samma utbildningslängd i genomsnitt är lägre för de som inte fått barn, speciellt för män. Figur 4 visar att arbetsinkomsterna för 45-åriga män utan barn utvecklas sämre i förhållande till män med barn i senare kohorter. För kvinnor kan ett liknande mönster skönjas men skillnaderna är mycket mindre. Skillnader i arbetsinkomster kan, som bekant, bero på skillnader i lön, arbetad tid eller sysselsättning. I detta fall vet vi att män utan barn både har lägre sysselsätt-

Figur 5
Årsarbetsinkomster
för 45-åriga kvin-
nor och män efter
föräldraskap och
utbildningsinriktning
1991–2014, tusen-
tals kr

Källa: Egna bearbetningar av registerdata från LISA-databasen.

ningsgrad och i genomsnitt lägre lön än fäder (arbetade timmar saknar vi uppgift om), men redovisar inga siffror här.

Våra data möjliggör att vi granskar hur förhållandena ser ut för olika utbildningsinriktningar. Vi finner samma mönster som tidigare: Män utan barn tjänar mindre än fäder vid 45 års ålder, medan föräldraskap tycks ha ett svagare samband med kvinnors inkomstnivåer.

Som diskuterats ovan, förefaller det som att de mer ekonomiskt framgångsrika männen är de som blir fäder inte bara sett över hela utbildningsfördelningen, utan också inom snäva utbildningar. Figur 5 visar att bland män som gått en av de fyra traditionella prestigeutbildningarna (civilekonom, jurist, läkare och civilingenjör) tjänar de som blivit fäder betydligt mer än de barnlösa vid 45 års ålder.

7. Lika barn leker bäst, eller?

Av redovisningen ovan framträder en tydlig bild av att inkomst spelar en stor roll för mäns möjligheter att bli fäder, även bland dem med samma utbildningsnivå och utbildningsinriktning. För kvinnor ser det annorlunda ut i och med att högutbildade kvinnor i lägre utsträckning är barnlösa vid 45-års ålder trots att det finns många fler högutbildade kvinnor i dag än för 20 år sedan.

En enkel förklaringsmodell, som skulle vara i linje med den empiriska bild vi ser, är att det finns två komponenter i individens val av partner, utbildning och inkomst. (Vi antar här att alla par består av en man och en kvinna.) Att mannens inkomst är viktig för kvinnors val av partner i ett historiskt perspektiv är begripligt eftersom kvinnor förr inte själva hade tillträde till hela arbetsmarknaden och därför var beroende av partnerns inkomster, både för sin egen och sina barns försörjning. Emellertid är det

förståeligt att kvinnor även i dag föredrar män med högre inkomst över dem med lägre eftersom de fortfarande har avsevärt lägre löner än män. För män är det, speciellt i modern tid med tvåförsörjarhushåll, rimligt att kvinnans inkomst spelar roll i valet av partner. För båda könen kan vi också förvänta oss att utbildning påverkar partnerval av flera skäl: En längre utbildning kan vara ett tecken på god kognitiv förmåga vilket man kan vilja föra över till sina barn; det är även förknippat med högre livsinkomster, längre livslängd och högre status vilket i sig kan vara eftersträfvansvärt; och slutligen kan man vilja ha samma utbildning som sin partner för att man då har mer gemensamt.

Spridningen i inkomster bland män är, vidare, större än bland kvinnor i Sverige, både generellt och inom utbildningsnivåer. Män är relativt under-representerade inom högre utbildning i förhållande till kvinnor. Kvinnor har en jämnare inkomstfördelning än män och högre utbildning är mindre starkt associerad med höga löner. Dessa omständigheter påverkar givetvis matchningen på partnermarknaden.

Om nu partnerval är lexiografiskt i inkomst i första hand och utbildning i andra hand, så att individer i första hand bryr sig om att partnern har en hög inkomst, och vid lika inkomst att partnern har en hög utbildning, skulle det resultera i en bild lik den vi observerar i Sverige: Höginkomstmän och kvinnor med hög utbildning ägnar sig åt homogami därför att de kan välja vem de vill på partnermarknaden. Höginkomstmän med högst gymnasium kan bilda par med mer eller lika utbildade kvinnor som dem själva, eftersom högutbildade kvinnor föredrar en ekonomiskt framgångsrik man framför en man med hög utbildning och relativt låg inkomst. Män med låga inkomster och dessutom låg utbildning har svårast att hitta en partner. Förutom att rimma väl med den empiriska bilden i denna artikel, är denna enkla modell i linje med forskningen om hypergami som diskuterats ovan.

8. Avslutande diskussion

Vi har i den här artikeln behandlat en grupp som i allmänhet inte uppmärksammas i jämställdhetsdebatten, nämligen de barnlösa männen. Vi har gett en sammanfattande översikt av kunskapsläget och redovisat bakgrundsbeskrivningar av utvecklingen över tid för denna grupp men har också pekat ut ett antal kunskapsluckor. Således har vi en relativt god bild av selektionen av män in i faderskap baserat på utbildning, inkomster och sysselsättning vid 45 års ålder, men vi vet mindre om hur dessa förhållanden tedde sig i yngre åldrar för dem som blev fäder jämfört med dem som förblev barnlösa. Mycket tyder också på att hälsa och livsstil har en stor inverkan på mäns möjligheter att bilda familj och någon gång bli fäder, men behovet av mer kunskap om dessa processer är stort. Ett annat område där vi saknar viktigt kunskap är hur eventuell kriminell belastning påverkar männens chanser att bli föräldrar. Det är, vidare, uppenbart från vår genomgång att matchningen på partnermarknaden och hur den förändrats spelar en avgörande

roll för männens möjligheter att bli föräldrar. Även när det gäller detta finns en kunskapslucka. Det vore, exempelvis, intressant att veta i vilken utsträckning de barnlösa männen varit samboende eller gifta före 45 års ålder.

Till sist: Vi inledde med att konstatera att barnlöshet, särskilt bland män, till största delen är ofrivillig; de flesta människor önskar att någon gång få barn och för många är detta en viktig och välfärdshöjande del av livet. Vår genomgång pekar på att kvinnor i högre grad än män lyckas förverkliga detta livsmål. I så fall finns det en betydande ojämställdhet mellan kvinnor och män i välfärd och välbefinnande över livstiden vilken vi sällan diskuterar.

REFERENSER

- Boschini, A, C Håkansson, Å Rosén och A Sjögren (2011), "Trading off or Having It All? Completed Fertility and Mid-career Earnings of Swedish Men and Women", IFAU Working Paper 2011:15, Uppsala.
- Chudnovskaya, M (2017a), "Educational Expansion and Educational Homogamy among the Highly Educated in Sweden", i Chudnovskaya, M, *Higher Education and Family Formation: A Story of Swedish Educational Expansion*, doktorsavhandling i sociologi, Stockholms universitet.
- Chudnovskaya, M (2017b), "Trends in Childlessness among Highly Educated Men in Sweden", i Chudnovskaya, M, *Higher Education and Family Formation: A Story of Swedish Educational Expansion*, doktorsavhandling i sociologi, Stockholms universitet.
- Ginther, D och M Sundström (2010), "Does Marriage Lead to Specialization? An Evaluation of Swedish Trends in Adult Earnings before and after Marriage", SOFI Working Paper 2010:1, Stockholms universitet.
- Hakim, C (2005), "Childlessness in Europe: ESRC Full Research Report", Economic and Social Research Council, Swindon.
- Hodges, M J och M J Budig (2010), "Who Gets the Daddy Bonus? Organizational Hegemonic Masculinity and the Impact of Fatherhood on Earnings", *Gender and Society*, vol 24, s 717-745.
- Hoem, B (1995), "Kvinnors och mäns liv – Del 3: Barnafödande", Demografiska rapporter 1995:2:3, Statistiska centralbyrån, Stockholm.
- Kunze, A (2014), "Are All of the Good Men Fathers? The Effect of Having Children on Earnings", IZA Discussion Paper 8113, Bonn.
- Miettinen, A, A Rotkirch, I Szalma, A Donno och M-L Tanturri (2015), "Increasing Childlessness in Europe: Time Trends and Country Differences", Families and Societies Working Paper Series 33.
- Richter, A (2016), "Income Mobility and Fertility in Sweden and in the US", i Richter, A, *Essays on the Intergenerational Transmission of Disadvantage*, doktorsavhandling i nationalekonomi, Stockholms universitet.
- Ringbäck Weitoft, G, B Burström och M Rosén (2004), "Premature Mortality among Lone Fathers and Childless Men", *Social Science & Medicine*, vol 59, s 1449-1459.
- SCB (2011), "Olika generationers barnafödande", Demografiska rapporter 2011:3, Statistiska centralbyrån, Stockholm.
- Schytt, E, A B V Nilsen och E Bernhardt (2014), "Still Childless at the Age of 28 to 40 Years: A Cross-sectional Study of Swedish Women's and Men's Reproductive Intentions", *Sexual & Reproductive Healthcare*, vol 5, s 23-29.